

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Euphrasia virgine. Cap[itulum]. cxcvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

episcopo et alijs pluribus tempore iustini in
noris claruit in britannia cis marina. Lus aut
sanctus elducus in plantis triticum seminasset
ne vastaretur ab alitibus marinis: paulum ad
huc iuenculum custodem adhibuit. Quo nocte
dormitante ager vastas. Sed excitatus mane
damnum segetis aduertit: oratione fusa agrum am
biuit: auesque se mouere non valentes alarum vir
tute deposita: vt oues ad claustrum abegit. Ad
cernens abbas: et quid sibi hoc velle interro
gans: respondit paulus illos esse segetis hostes:
quos captos ad ipsum duxerat puniendos. Quod
pater videns et miraculum stupens aues abire
precepit. ¶ Rogatus a sorore vt aluens eius
iuxta mare positus dilateret: ad mare accessit:
nudasque sibi cedentes usque ad certum locum sibi vi
sum insequi cepit: vbi lapillis modicis factatis:
mari mandauit ne lapillos transire presumeret.
Quod usque hodie factum est. Nam et eo redeire lapilli
in columnarum magnitudine excreuerunt. ¶ Te
poris processu abbas factus est. Qui die quodam
discipulis per aridas siluas vagantibus et siti
deficientibus: solo percussis: humosque in triplici
loco defossa tres fontes de terra produxit: usque
in presentem tempore permanentes. Sed et draco
nem infestum qui etiam armatos plurimos inua
debat: stolla sacerdotali collum eius constrin
gens: sicut agnum ad mare usque deduxit: et in pro
fundum equozis demersit. Postmodum autem electus
episcopus leoneus. Quis dudum reuolvens: clarus
sanctitate in pace quiescit. iiii. idus martij.

¶ De sanctis Egduno presbytero
et socijs martyribus. Cap. cxcvi.

Egdun' presbyter et
alij. vii. martyres apud civitatem
nicomedie sub diocletiano perse
cutione passi sunt. Qui diebus sin
gulis singulis eorum suffocati sunt: vt
ceteris meritis incurreret. Quorum passio recolitur
iiii. idus martij: vt adeo in martologio scribitur.

¶ De sancta Euphrasia virgine. Cap. cxcvii.

Euphrasia virgo filia an
tigonis senatoris et euphrasie nobilissi
me de civitate constantinopolitana tpe
theodosij imperatoris origine duxit.
Eius pater augusto amicissimus et propinquus
totius lycie negocia gubernabat. Post cuius or
um parentes eius celibem vitam duxerunt. Antigo
nus vero anno integro elemosinis et sanctis ope
ribus intentus: post annum die clausit extremum.
Pater vero adhuc iuuenis que per triennium eius
viro vixerat: in sancta viduitate deo seruire stu
dens apud imperatorem cum filia degebat. Qui
filiam eius euphrasiam annorum. v. cuiusdam magno
principi despondit: donec perfecte etatis existens
eidem matrimonio iungeret. Eum autem post
aliquod tempus euphrasia antigonem relicta ab

augusta suaderetur: vt alteri eam petenti nube
ret senatoris euphrasia moleste ferens et ne ad
hoc compelleretur timens: cum filia sua euphra
sia ex vire latentem discessit: et ad possessiones
suas in egyptum accessit: vbi consistens eccle
sias et monasteria seruorum dei sepius visitabat
et multas elemosinas faciebat. ¶ Erat autem
in thebaide monasterium dominarum habens vir
gines. ccc. in summa vire sanctitate domino serui
entes vbi continue ieiunium arduum seruabat:
et vnaqueque manibus operabatur. Dum autem eus
euphrasia cum infantula locum illum frequentius vi
sitarer: cepit infantula in vita virginum delectari:
et audiens que ab eis de christo dicebantur ad in
gressum monasterij percucino habitum monasterij
Quadam vero die cum matre ad cenobium accedens
omnino ibidem remanere cum abbatissa voluit:
nec ullis precibus aut minis: vel impositis pa
uoribus inde abstrahi potuit: sed matrem ad ciui
tatem venire permisit. Et cum diebus pluribus
ibidem fuisset: et in sancto proposito perseuera
ret: dicens se christum in sponsum elegisse consentie
re matre ab abbatissa percucino habitu monasterij
induit: et in cenobium montalis effecta intro
ducit. Quam mater domino commendauit et filiam anno
rum. vii. in monasterio dimisit. Que summa hu
militate et sancta conuersatione pollere cepit.
Dataque sibi magistra iulia psalterium breui tempo
re didicit: et mira obedientia in cunctis minis
sterijs pre cunctis profecit. Post modicum temporis
euphrasia mater virginis moritur: et in mona
sterio sepelitur. Euphrasia vero iunior omnes sa
cultates paternas pauperibus erogauit. Eum
autem ad perfectam venisset etatem: sponsus
suis per litteras imperatoris ad eam ad con
fugium requisit: sed ipsa imperatori rescri
bens vt pote christo iam nupta temporale con
nubium denegauit: vt inde et in monasterio sum
ma abstinentia deo seruicium famulari cepit.
Quasque diaboli tentationes pertulit: propter
quas superandas penitentia mirabiliter se affli
xit. Nam et lapidem capiti supposuit: et cinerem
superstratum consperxit: aliquando per tres vel quat
tuor dies: aliquando hebdomada integra se in
die maceravit. Eius patientia abbatissa ten
tare volens: lapidem magnamque a duabus femi
nis basulandum diebus singulis de horro ad fur
num et inde ad horum per dies. xx. ipsam portare
iussit: que illa cum omni humilitate detulit: non
murmurans neque de labore impotabilis: neque
de inanitate precepti. Et cum iterum diabolus
eam tentaret quod senatoris filia ad altarium mis
nisterium esset submissa: cepit adhuc vilioribus
officijs se occupare: et in coquina ollas abluere
et immundicias expotare: nec propter hec ab ab
stinentia se solita subtrahere: nec officium in ec
clesia dimittebat. Eum autem eidem quedam germana
na noie improperaret: quod talia opera preter huius
procrisis ostenderet: et ob hoc abbatissa illam

punitrevellet: euphrasia nedū ad pedes sororis sibi cōduciantis veniā petens prociēdit: sed etiā pro ea ab abbatissa veniā impetrauit. **C**um autē diabolus eā animo superare nō posset: cepit ipsam persequi p̄ciso corporali. Nam cū ex puteo aquam haurirēt: capite deorsum deiciētur: sed a sororib⁹ illesa educitur. Ipsa nō vbi quotidie portabat singulas: cepit exinde deferre hydras aque binas. Alia quoq; vice dum ligna precideret: securi calcaneū sibi vsq; ad tibiam scidit: et colligata a sororibus p̄pter hoc non destitit: quin ligna incisa deferre voluerit. Sed cum scalam ascenderet: summitatē tunc ce calcās super ligna cecidit: quorum vnum ferre oculum eius effossum grauit̄ vulnerauit. Sed dei misericordia diebus modicis ex vtraq; plaga conuulsa. **C** Post hec eam diabolus de tertio solario precipitauit: que tamen sine vlla lēsiōe ad terram descendit. **C** Deinde ollam cui⁹ aqua feruente portans cecidit: aqua q; buhenti facie perfusa omnino intacta permansit. **M**ultis autem signorum miraculis claruit. **M**ulier quēdam infantem annorum octo ex paralyti effectum surdum ⁊ mutū ad monasterium detulerat: vt ipsum sororum orationibus commēdaret. Quē mox vt sancta virgo ad abbatissam deferēdū in brachijs sumpsit: puer loqui et audire cepit: et ad marrem ad sanā expectantem incolumis proprijs pedibus cucurrit. **Q**uedam ex sororibus antiquis ab immundo spiritu dudum vexata fuerat: quam mille ancillarum christi preces liberare potuerāt. Que etiam cathenis vincta tenebatur: cui⁹ et cū cauco ligno porrigebatur: eo q̄ nulla ad eam appropinquare presumebat: quia vestes ⁊ carnes sororum dētib⁹ lacerabat. Et quia abbatissa sanctitatem euphrasie nouerat: eiusq; miraculum in puero viderat: eidem licet ex humilitate satis recusant: per obedientiam sororis illius liberationē imposuit. **P**ro qua euphrasia dudum se ieiunijs afflixit: ⁊ ad dominū diebus pluribus exorauit. Et tadem in christi nomine demonem ab illa effugauit: et cum marimo strepitu in abyssum ire precepit. Ex istis tamen in nullo extollebatur: sed ampliori humilitate p̄ficere videbatur. **C** Post hec abbatissa per visionem conspexit: q̄ duo viri venerabiles ad monasterium venientes euphrasiam rapiebant: ⁊ ipsam in aureū palatium gemmis ornatum introducebāt: que ibidem ab angelis cōcipientibus sumebatur: ⁊ ad christi pedes prociēdens a genitrice dñi corona aurea decorabat. Intelletit ergo abbatissa virginem quārotius ad celestem thalamū deducēdam. Que cum sororibus intinasset: ⁊ ille obitus dilecte sororis desierit: euphrasia subita febre corripitur: et vite termino prima in oratoriu⁹ deducitur: verum ex profunda eius humilitate orabat ad dominum: vt eam adhuc per annū in carne dimit-

teret: eo q̄ penitentiā condignam suo arbitrio non perfecisset. Et cum abbatissa ⁊ eius magistra iulia virginem exorārēt: vt ipsam sequi sine dilatione liceret: promisit eis orare dominū: vt ipsarum desideriu⁹ adimpleret. Sicq; inter sororum manus migravit ad christū. iij. idus martij. **C** Post cui⁹ obitu⁹ die tertio iulia obiit. Abbatissa nō substituta quadā eugenia in matrem filiarum ipsa die. xxx. ex hac vita decessit. Que ambe in eodem sepulchro cum euphrasia virgine condite sunt.

De sanctis Macedonio presbytero ⁊ socijs martiribus. **Cap. cxviiij.**

Macedoni⁹ presbyter: patria: modesta: theodora: oros: theodora: impondera: martia: et traxia apud nicomediam ciuitatem martyriū passi sunt. Qui omnes per ignem conflagrati acceptabile sacrificiū christo dño reddiderūt. iij. idus martij: vt in martylogio adonis habetur.

De sanctis quadragintanoue militibus martiribus. **Cap. cxciij.**

Quadraginta

nouem milites Rome sub nerone cesare passi sunt. Hos omnes vna cum sanctis processo ⁊ martiniano beatus petrus apostolus conuertit ad christum: cum teneretur in custodia martina: vna cum coapostolo suo paulo: vbi nouem menses detenti fuerunt. Et cū milites predicacione apostolorū conuersi essent: et aquam pro ipsis baptizandis non haberent: orare apostolorum principe de filice saxei montis fons aque prorupit: ex cuius vnda ipse apostolus baptizauit: et fons ibidem in testimonium miraculi permanet vsq; in presens in loco qui dicitur carcer petri sub colle tarpeso. Deinde predicti gloriosi quadragintanoue milites sub deuotissima fidei confessione neroniano gladio cōsumpti sunt: pridie idus martij.

De sancto Petro abbate clauallen. **Cap. cc.**

Trus abbas clau

allen. cum esset nobili exortus prosapia factus monachus igniaci moasterij nobilitatē suā sumā vilitate occultabat: viliū indutus: vilia officia exercēdo.